

Η αναπτυξιακή ποδοτική απαίτηση της εξαθλιωμένης κοινωνίας

Γράφει ο
Χρήστος Α. Κατσαρός
(Chris Sintiki)

Η έννοια της μικροοικονομίας έχει εξαφανιστεί μπροστά στη μονεταριστική λογική της μακροοικονομικής ανάλυσης της Τρόικας, όπου οι άνθρωποι δεν είναι παρά απλά νούμερα σε σελίδες με αριθμούς, πράξεις και λογιστικούς υπολογισμούς. Έτσι λοιπόν η κρίση έφερε την εξαθλίωση, η δόση έφερε τα μέτρα, κύριε Σαμαρά εδώ και τώρα ανάπτυξη!

Εδώ και μία τριετία τουλάχιστον η Ελλάδα ζει στο ρυθμό της κρίσης ενώ διανύει τον έκτο χρόνο ύφεσης με καταστροφικά για την κοινωνία αποτελέσματα. Μέσα σε αυτό το χρονικό διάστημα πολλές λύσεις προτάθηκαν αλλά δυστυχώς αποδείχθηκαν όλες ανεπαρκείς, όχι τόσο για την πολυπόθητη διάσωση του Ευρώ, στο όνομα της οποίας κλήθηκαν να κάνουν ένα σωρό θυσίες οι Έλληνες, όσο για την κοινωνία που καθημερινά βουλιάζει στο φάσμα της αβεβαιότητας. Ανεργία και ανασφάλεια μοιάζουν σε μία ξέφρενη κούρσα που δεν έχει τελειωμό.

Οι πολίτες πλέον δεν δείχνουν εμπιστοσύνη ούτε στους πολιτικούς ούτε στην ίδια την πολιτική αφού και οι δυο τους έχουν απογοητεύσει οικτρά. Ποιος άραγε δεν θυμάται τις προεκλογικές εξαγγελίες και κορώνες όλων των εν Βουλή και μη κομμάτων για μείωση των μέτρων λιτότητας και για προώθηση της ανάπτυξης ως βασικής προϋπόθεσης για την έξοδο από την κρίση; Πού σκόνησαν άραγε όλα αυτά και δεν έγιναν πραγματικότητα; Μήπως στα φαινόμενα διαφθοράς; Μα οι πρώτοι που κυριολεκτικά συγκλονίζουν την επικαιρότητα με σκάνδαλα οικονομικού χαρακτήρα είναι οι ίδιοι οι βο(υ)λευτές και οι πολιτευτές.

Μήπως η προσπάθεια ναυάγησε μπροστά στην έλλειψη πολιτικής βούλησης για να ληφθούν γενναίες πολιτικές αποφάσεις που θα "γρατζουνούσαν" οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα;

Προς διερεύνηση η απορία. Τέλος άραγε ποια λογική ζητά περικοπές μισθών και συντάξεων, πολύ δε περισσότερο κοινωνικών αγαθών και επιδομάτων, όταν κρατούνται καλά κρυμμένα σε

συρτάρια και ντουλάπες ονόματα φοροφυγάδων που πληρώνοντας απλά και μόνο τον νόμιμο φόρο χωρίς πρόστιμα και προσαυξήσεις θα μπορούσαν να είχαν καλύψει ένα μεγάλο ποσοστό των μέτρων που ακατάπαυστα λαμβάνονται και που συνεχώς μας ζητούνται από αυτούς που ξαφνικά μετετράπησαν από φίλοι και εταίροι σε στυγνούς δανειστές-πιστωτές.

Η έννοια της μικροοικονομίας έχει εξαφανιστεί μπροστά στη μονεταριστική λογική της μακροοικονομικής ανάλυσης της Τρόικας, όπου οι άνθρωποι δεν είναι παρά απλά νούμερα σε σελίδες με αριθμούς, πράξεις και λογιστικούς υπολογισμούς. Έτσι λοιπόν η κρίση έφερε την εξαθλίωση, η δόση έφερε τα μέτρα, κύριε Σαμαρά εδώ και τώρα ανάπτυξη!

Πώς νοείται όμως η ανάπτυξη; Αναμφίβολα αποτελεί απαίτηση της κοινωνίας προς την πολιτική ηγεσία του τόπου, ώστε επιτέλους να υπάρξει μία αχτίδα αισιοδοξίας για τη χώρα και τους πολίτες της.

Αν όμως ως ανάπτυξη θεωρείται η κινεζοποίηση του εργατικού δυναμικού της Ελλάδας που θα δουλεύει για μερικά ψίχουλα Ευρώ με ελαστικές μορφές εργασίας και δίχως ασφάλιση, με την δαμόκλειο σπάθη της απόλυσης να επικρέμαται πάνω από το κεφάλι του και κυρίως αν όλα αυτά προϋποθέτουν ως επενδυτές ξένες ή πολυεθνικές εταιρείες και τράπεζες που θα θεωρήσουν ελκυστικό για επενδύσεις και οικονομικό όφελος το πακέτο εξαθλίωσης του Έλληνα εργαζόμενου, τότε μπορεί κανείς να σκεφτεί πως εξυφάνθη σχέδιο οικονομικής υποδούλωσης τόσο της χώρας όσο και των πολιτών της και πως τα μέτρα δεν απαιτήθηκαν από τους «εταίρους» για τη

διάσωση του Ευρώ ή της Ελληνικής οικονομίας, όπως το ισχυρίστηκαν, αλλά για κάτι άλλο που επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τουλάχιστον ύποπτο.

Αν πάλι ως ανάπτυξη θεωρείται η αξιοποίηση των ευκαιριών και όχι η εκποίηση για ένα κομμάτι ψωμί του εθνικού πλούτου και των εργαζομένων ούτε η παράδοση των ενεργειακών πηγών της χώρας, τότε σε αυτή τη βάση τα μέτρα ανάπτυξης θα μπορούσαν να είναι πραγματικά ανακουφιστικά. Είναι πραγματικά παρήγορο το γεγονός ότι γίνεται λόγος για οριοθέτηση της ΑΟΖ που θα επιτρέψει στην Ελλάδα να εκμεταλλευτεί πλήρως και προς όλες τις κατευθύνσεις τον ορυκτό θαλάσσιο πλούτο τουλάχιστον σε φυσικό αέριο και πετρέλαιο ή σε ότι άλλο κρύβουν τα ελληνικά πελάγη στους απάτητους βυθούς τους. Χωρίς να είναι λοιπόν κανείς αρνητικός στα σχέδια ανάπτυξης που εξαγγέλλονται πρέπει να σταθεί κριτικά απέναντί τους, ώστε να αποφύγει παγίδες, λάθη και παραλήψεις.

Η αναπτυξιακή πολιτική δεν συντελείται πωλώνοντας έναντι πινακίου φακής τα πρωτοτόκια, αλλά όταν δημιουργείται κλίμα ευημερίας και κοινωνικής πρόνοιας που σε συνδυασμό με την αξιοκρατική αξιολόγηση αποτελεί κίνητρο για κάθε εργαζόμενο να αναδείξει τον καλύτερο εαυτό του. Βέβαια, μέχρι πρότινος η Ελλάδα μπορούσε να καυχάται ότι είχε ένα σταθερό κοινωνικό πλαίσιο πρόνοιας και σχετικής ευημερίας, της έλλειπαν όμως τα στοιχεία της αξιοκρατίας και της αξιολόγησης, κάτι που έδωσε έδαφος στη διαφθορά να αναπτυχθεί και να καταφάει τον κοινωνικό ιστό. Ωστόσο, τι κρατά δέσμια τη χώρα και δεν προχωρά σε πολιτικές ανάπτυξης, τη στιγμή μάλιστα

που η κοινωνία βοά πως ήρθε η ώρα να τελειώσουν οι θυσίες και η χώρα να μπει σε αναπτυξιακή τροχιά αφού δεν υπάρχει τίποτε άλλο που να μπορεί να δώσει πλέον η ελληνική οικογένεια από τον προϋπολογισμό της στο κράτος και την τρόικα;

Οι δομές του κράτους μεταβάλλονται, η εργασία βρίσκεται μπροστά σε καινούρια δεδομένα, αλλά η πολυπόθητη ανάπτυξη αργεί να κάνει την εμφάνισή της παρά της υποσχέσεις για πλεόνασμα εντός του επόμενου έτους και για άνοιγμα της αγοράς εργασίας. Κανείς δεν μπορεί να παίξει με τις προδοκίες ενός ολόκληρου λαού, όταν μάλιστα ο ίδιος τις έχει καλλιεργήσει στο έπακρο. Η ανάπτυξη είναι πλέον επιτακτική ανάγκη και δεν μπορούμε να της γυρνάμε την πλάτη αν θέλουμε να προχωρήσουμε και να αφήσουμε πίσω τους εφιάλτες που βιώσαμε και βιώνουμε ακόμα. Τώρα είναι η ώρα για να το αποδείξουμε!

Επιστημονικές...

Γραφει ο Χρήστος Α. Κατσαρός (Chris Sintiki)

Ταχ. Δ/ση: Λιβαδιά Σιντικής Σερρών, Τ.Κ. 62055

Στοιχεία επικοινωνίας: Τηλ: 2327110024 & 6976915473

E-mail: xrhstos_katsaros@yahoo.gr, xrhstos.katsaros@gmail.com

Ιστότοπος: Web node <http://christos-a-katsaros74.webnode.gr/>

Twitter: Christos A. Katsaros @Chris_Sintiki https://twitter.com/Chris_Sintiki

Σελίδα Profile on Face book: Χρήστος Α. Κατσαρός (Chris Sintiki)

Web Blogger: Με θάρρος και τόλμη για την αλήθεια <http://political-ethics-for-the-national-int.blogspot.gr>

You Tube: Το κανάλι του χρήστη christos411970 "Η ποίηση είναι Αγάπη" <http://www.youtube.com/user/christos411970?feature=mhee>

Περί ελευθερίας των σπόρων

Γράφει ο
[Πάυλος Γεωργιάδης](#)

Το μέλλον της τροφής μας και της γεωργίας χαρακτηρίζεται από μία μάχη μεταξύ Δαβίδ και Γολιάθ. Πάρτε για παράδειγμα τους σπόρους, όπου πέντε κολοσσοί της χημικής βιομηχανίας έχουν καταλάβει τον έλεγχο τους.

Μέσω διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, πνευματικών δικαιωμάτων και τη γενετική τροποποίηση, αυτές οι εταιρείες επικαλούνται την αποκλειστική ιδιοκτησία των σπόρων, κλέβοντας κυριολεκτικά αυτό το συλλογικό δικαίωμα από τους προγόνους μας, που τους καλλιέργησαν εδώ και χιλιάδες

χρόνια.

Η κυρίαρχη αυτή αφήγηση των πολυεθνικών εταιρειών, μας έχει επιβάλλει ένα αγροτικό σύστημα στο οποίο 1ον) δεν υπάρχει θέση για τους ανθρώπους και τη βιολογική γεωργία και 2ον) δεν υπάρχει χώρος για τους νέους. Αυτός είναι ο κύριος λόγος για τον οποίο οι νέες γενιές εγκαταλείπουν την ύπαιθρο, και «φωβούνται» την τροφή τους. Επειδή εδώ και πολλά χρόνια μας είπαν ότι θα πρέπει να ζούμε με κατεψυγμένα, αποστειρωμένα και παστεριωμένα βιομηχανικά γεύματα. Από γενετικά τροποποιημένες τροφές, γεμάτες χημεία και συνθετική βιολογία. Μας έπεισαν ότι μπορούμε να επιβιώσουμε με

τροφή που στην ουσία είναι μη τροφή.

Υπάρχουν όμως, ευτυχώς, όλο και περισσότεροι άνθρωποι που πιστεύουν ότι η πραγματική αλλαγή στον κόσμο θα έρθει από την τροφή. Από τον τρόπο που παράγουμε, τους σπόρους που καλλιεργούμε και διασώζουμε και τον τρόπο που τους διανέμουμε. Μέχρι σήμερα, οι εταιρείες είχαν επιβληθεί σε όλους αυτούς τους ρόλους.

Η κατάσταση όμως αλλάζει σιγά σιγά και ο χώρος της γεωργίας επανακτάται από τους ανθρώπους και κυρίως από τους νέους! Και αυτό συμβαίνει παντού γύρω μας.

